Ч. 92. Середа 10 мая (27 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поединоке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Наслідник престола в Будапешті. — Соймові вибори на Буковині. — Мара війни на всході і заході. — З Балкану. — Мехіканьскі заворушеня.

Короткий побут наслідника престола Архікн. Франца Фердинанда в Будапешті, дав, як звістно, нагоду до всіляких коментарів політичних. Підчас коли опозицийні мадярскі ґазети беруть сю гостину в звязи з предложенями в справі реформи закона войскового, мимо того, що се предложене вже зовсім виготовлене і доказують, що несподіваний приїзд Архікнязя єсть послідною пробою не допустити до санкциї сего закона, то праса правительственна старає ся доказати, що в тім приїзді нема нічого незвичайного, бо преці й у Відни буває так, що цісар взиває нераз до себе наслідника престола в справах внутрішно-родинних або войскових. Кажуть отже, що ся коротка гостина стояла в звязи лиш з чисто родинними справами, а іменно відносила ся до справи становища жени наслідника престола в цісарскій родині, бо як звістно, Архікнягиня не походить з пануючого роду, лиш зі ввичайних ґрафів. Зі згляду на се, побут Архікнязя в Будапешті тратить значінє політичне. Впрочім заповів наслідник престола, що небавком приїде до Будапешту на довший побут.

При тіснійших виборах до буковиньского сойму в округа 22 (німецкі міста) інспектор др. Вендер (Жид з партиї народної) одержав 1437 голосів, радник Двора Скедль (німецкий народовець) 1354, а социяліст др. Шаффер 967 голосів. Вибрані Вендель і Скедль. Вибір відбув ся зовсім спокійно.

Політична буря, котру поки що заповідають лиш самі блискавки без громів, лагодить ся на двох кінцях старого сьвіта: на найдальшім заході в Марокку і на найдальшім сході в Манджуриї. Аж не хоче ся вірити, щоби по так кровавій війні на далекім сході мала там знов вибухнути війна, а однак послідні вісти, як вже звістно, заповідають єї навіть досить голосно. Хто пре до того? Здає ся, що так само Росия як і Японія, бо обі єї держави хотіли би поділити ся Манджурию. Як доносять з Парижа, французке міністерство справ заграничних одержало повідомлене, що небавком одержить до відомости зміст российско-японьскої угоди, котра має на цїли енерґічну оборону інтересів Росиї і Японії в Манджуриї против хіньских шикан. Які то шикани, показує слідуюча коротенька вістка з Мукдену: „Машеруючі до Мукдену хіньскі вояки побили в Касочу японьских функціонарів. Японьский консуль зажадав відшкодованя для ранених і укараня виноватих“. Таких шикан може бути й кілька десятків, но они всї разом були таки за маловажні, щоби ізза них забирати такі простори чужого краю, що більші як цїла Японія. Се хиба „культуральний розбій“ а що на такий заносить ся, се виходить із слідуючої вісти з Петербурга:

В российских кругах політичних ходить чутка, що правительство японьске жадає від Хіни продовженя контракту посесиї Порту Артура на дальших сто літ (практичнїйше було би може відразу на двіста або на пятьсот). Крім того буде Японія домагати ся, щоби на хіньско-корейскій граници вздовж ріки Ялю купцї японьскі користали зі свободи мита. На случай, коли би Хіна хотїла ставити опір, то Японія готова вислати Хінї ультіматум.

Так полагодить ся атак на хіньску посілість зі сторони Японії. То само робить очевидно й Росия, котра чей не згодила би ся на то, щоби Японія сама все забрала. Добичею треба поділити ся і тому настав проєкт поділу Манджуриї. Як піде цїла справа, покаже недалека будучність а поки що Росия збирає лиш войско на далекім всході. То само робить і

8)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Від 4 год. рано починає ся рух на мостї. Численнїйші як омнібуси і дорожки суть „інфантеристи“. То їздячі посилки, питоменність пісчаньска. Посилка спочиває на двох колесах, з переду тягне сильний хлописко, з заду тручає моторна баба в сільскім одіню. Мимо волї нагадують ся тоті хрущі, скарабеї, в полудневій Европі, що то по двох котять з гори в долину або з долини на гору кульочку, в котрій зберегли зародок свого потомства. Недужий, котрий лише що вийшов з купелї, горячої аж до 33 степ. Реом., сїдає завсїгди дуже радо на той візок і каже везти ся аж до дому. А „інфантеристи“ з запрягом з молодшого поколїня попереду гонять відтак знов так борзо, як лиш можуть, через міст перед купелеві доми. Таким способом неодна з тих їздячих посилок заробляє на день і до 8 корон. А женщини і дївчата із села додають ріжнородних красок тому рухливому образови. Тота ріжнородність у поодиноких проявляє ся навіть браком змислу для краси, але у многих тоті повні виразу вишивки на рукавах від сорочок виглядають справді красно. Они бувають ясно- і темно-синї на білім, жовті і оранжеві на білім бувають тепер навіть частїйші. Стрій словацкої красавички із села був би неповний без тої пари чобіт як канони, що мусять сягати аж по колїна. Коли громадка таких дївчат із села, між котрими лиш рідко можна побачити делїкатнї личка, переходить через міст, то здає ся, що то машерує патруля пішої артилєриї. Виступають остро і сьміло, а з виразу їх лиця видко, що словацкий нарід не переробив ся ще на паньский.

Впоперек тої вандрівки народів на мостї переїзджають на ріці Вазї сплавники, тоті капітани від сплавів на ріках. Треба без сумнїву крім сили і досьвіду немало обачности і спокою, щоби тоту фльоту з дерева перевести безпечно помежи стовпи мосту і пустити їх як слїд на сплавну струю в руслї ріки повним мілин. Оком знатоків споглядають на тоті сплави Словаки з моста. Чого у їх жінок на ногах бракує, того у мужчин аж занадто богато. Мужчини бачите носять штани, що могли би грати в теперішній европейскій моді неполїсдну ролю. Прошу собі лиш то подумати, що кожда штанка єсть на півтора метра широка! Инші носять знов так вузонькі штани, що блоха лиш з трудом може попід ними пересунути ся; одна і друга скрайність то знак поступаючої мадяризациї. На штанах бувають иноді синї і жовті вишивки — також наслїдуванє мадярскої моди. Не рідко можна також побачити хороші візки мадярских дідичів, котрими они виїздять на лови, на красні конї власного хову, на котрих виїзджають дами з дворів положених між Ваґою а Нітрою.

Жерельний остров і ґрунти довкола Пісчан задержались доси дорогою спадщини в родинї ґрафів Ердиді (Erdödy). Недалеко Пісчан виднїють ся на самотнім горбі розвалини замку Чейте, славні зі зьвірскости властительки того замку Єлизавети Баторі, жінки ґрафа Франца Надажді. Тота Єлисавета Баторі походила з другої лїнії того самого роду, що семигородский вайда (воєвода) а пізнїйше польский король Стефан Баторі. Она звідкись набрала була того переконаня, що від крови молодих дївчат шкіра на єї тїлі може набрати краси. Отже намовила свої слуги, щоби они ловили молоді дївчата і точили з них кров для неї; в тій крови она купала ся. Коли опісля в 1604 р. повдовіла і очевидно хотїла тим більше надати собі краси, допускала ся того злочину на замку Чейте ще більше. Злочин той став аж тоді звістний, коли на купіль для неї служба зарізала вже була більше як 80 дївчат. Палятин Юрий Турцо впав був до замку ґрафинї якраз в хвили, коли з одної зарізаної дївчини наточили були крови на купіль. Наслїдки того були такі, що ґрафиню Єлисавету засуджено на цїле житє до криміналу а єї посіпаків спалено живцем дня 7 січня 1611. В чотири роки опісля ґрафиня померла, як кажуть, внаслїдок того, що отроїла ся. Акти з єї процесу задержались ще до нинї. Жорстоко сторчать в гору грубезні мури колишнього замку Чейте; крізь розколини в них видко далеко довкола села і місцевости, котрих дївчата тепер вже безпечні від так кровожадних купелевих гостий.

Можна цїлими годинами стояти на піс-

Хіна та вислала вже до Манджуриї чотири дивізиї правильного войска.

Подібно має ся річ і на далекім заході в Марокку. Там знов Франция і Іспанія поділили би ся радо чужими землями, коби лиш другі держави не ставали тому на перешкоді. Та й ситуация в Марокку єсть дуже грізна. З Танджера доносять іменно: Після наспівших вчера вістий з Феза тамошні конзулї Франциї, Анґлії і Австро-Угорщини уважають положенє за дуже грізне.

З Солуня доносять: Перша висилка войска до Косова вже наступила а тим самим заведено знову правильний рух на зелїзници. По перших 12 баталїонах висланих в протягу тижня, буде висланих дальших 12 баталїонів анатольских редифів. У верховодячих кругах панує переконанє, що подорожи султана до Македонії і Альбанії не буде більше нїчо стояти на перешкоді.

З Мехіка наспіли слідуючі вісти: Президент Ліяц заявив раді кабінетовій, що постановив уступити. Постанову ту оголошено оногди вечером в надзвичайних виданях ґазет, а вість та викликала загальну радість. Діяц застеріг собі однак рішенє о хвили свого уступленя і о тім, коли фактично буде можна сказати, що настав мир. Мадеро був вже в поході на столицю, коли наспіла вість о заяві Діяца. Він вислав до Діяца телеґраму з ґратуляцию і заповів, що годить ся на застановлене борби. Коли повстанці вибрали ся в похід на місто Хуарец, де знов прийшло до борби, приказав Мадеро застановити стрілянину. Що опісля стало ся, поки що не можна знати, але нинї наспіла з Ель Пазо вість, котра так звучить: Мимо застановленя военних кроків і заповіди Мадери, що приступить до мирових переговорів, борба веде ся дальше. Післанця Мадери і білу хоругов задержано. З тої причини повстанці висувають тяжкі пушки і острілюють богато домів в густо заселеній части міста.

Новинки.

Львів, 9 мая 1911.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав начальникови ц. к. Бюра корреспонденцийного радникови Двора Фабріциеви кавалерский хрест ордера Леопольда, а стар. інспекторови зелїзниць державних радникови цїсарскому Л. Карлїньскому титул правительственного радника.

— **Президент** гал. Дирекциї почт і телеґрафів, Ришард Вопатерні виїхав на кількадневну подорож інспекцийну. Управу гал. Дирекциї почт і телеґрафів обняв віцепрезидент Артур Шіффнер.

— **З зелїзниці.** Поміж Львовом і Бруховичами будуть курсовати поїзди особові ч. 2225 (відїзд зі Львова о год. 4 м. 18 попол. приїзд о год. 4 мін. 45 поп.) і ч. 2228 відїзд з Брухович о год. 7 мін. 22 вечер, а приїзд до Львова о год. 7 мін. 45 вечер від 10 мая аж до 30 вересня включно щоденно.

— **Ліцитация.** Дня 16 мая о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Львів публична ліцитация невідобраних товарів як: горівки, кава, сірники, смаровила до чобіт, меблї, сукна, товари блаватні, шкіри, книжки, образи, машини рільничі, машини до шитя, вироби з дерева і т. п.

— **Нова складниця почтова.** З днем 1 мая завела дирекция почт і телеґрафів в місцевости Керниця належачій до округа доручень уряду почтового в Городку Ягайл. складницю почтову зі звичайним кругом діланя.

— **Страшна пригода** стала ся в копальни каініту в Калуши а жертвою еї впало двох робітників: Йосиф Станкевич і Мик. Влязло. Оба працювали разом з 17-лїтним Пяточком в закопі „Я“. Робітники підложили були в чотирох місцях набої пороху і підпалили їх рівночасно, однак лиш три вибухли. Коли робітники по хвили підійшли до підмінованого місця подивити ся, длячого четвертий набій не вибух, запалив ся нарав порох а розсадивши камінє, покалїчив ним в страшний спосіб обох робітників так, що тїла їх виглядали мов би одна маса закровавленого мяса. Лиця і цїла голова були опалені і обдерті зі скіри, ребра поломані а на тїлї повно ран. Станкевич стратив очи і трудно буде удержати его при житю, а Влязло може якось подужає.

— **Шевченкове сьвято на Сибіри.** В Оренбурзї пороблено завдалегідь приготовленя до великого Шевченкового сьвята. Але в наслїдок всіляких перепон зі сторони уряду ся справа довго проволїкала ся. Вкінци неутомимим заходам комітету, в якого склад війшла місцева україньска, росийска і польска поступова інтелїґенция, удало ся доконати свого наміру. Ювілейне сьвято відбуло ся дня 26 марта. Того дня уладжено вечерниці на яких прочитано житепись поета, віддеклямовано деякі его поезиї та відспівано кілька україньских пісень. Се все зробило на учасниках дуже миле вражінє. Головне однак сьвято відбуло ся дня 8 цьвітня в сали народного дому. Саля була гарно прибрана зеленню, а над завісою виднів ся гарно прикрашений цьвітами портрет Шевченка. Коли піднесла ся куртина, було видко на сценї прикрашене цьвітами і рушниками погруде поета, коло котрого уставив ся по обох сторонах хор і впорядчики сьвята, всї в народних україньских строях. На початок К. К. Безиний виголосив (рос. мовою) добре оброблений реферат. Відтак слїдували хорові, музичні і деклямацийні представленя і продукциї. Цїла програма була виконана одним словом дуже гарно. Досить велика саля була переповнена своїми і чужими участниками, на яких зробило те сьвято надзвичайно гарне вражінє. Чистий дохід з сего сьвята виносить около 200 карб., за які заложить ся в Оренбурзї україньску бібліотеку ім. Т. Шевченка.

— **Нещаслива пригода.** Шофер Н. Білїньский їхав вчера по посудни на мотоциклю і впав з него на улици Личаківскій так нещасливо що сильно потовк ся і покалїчив ся, а мабуть і щось в середині в собі нарушив Поготівля ратункова подала ему першої помочи.

— **Дрібні вісти.** З Самбора доносять, що приділений до тамошної команди жандармериї капітан рахунковий Михайло Волчиньский втік перед двома недїлями, спроневіривши на шкоду команди около 5.000 корон. — Брат погибшого підчас катастрофи під Медикою бл. п. Богуславского, Фр. Богуславский, челядник кравецкий — не сестра — котрої погибший не мав — постановив виступити против управи зелїзниці з процесом о відшкодованє, бо погибший брат ему завсїгди помагав, а він тепер знайшов ся з родиною в дуже прикрім положеню, бо єсть хорий і не може заробляти. — П. Амалії Крамеровій витягнув якийсь злодій на ул. Галицкій з кишені полярес, в котрім було 200 корон.

— **Огні.** Дня 5 с. м. в пятницю о 3 год. з полудня вибух в Миливцях, залїщицкого повіта, огонь. Позаяк від кількох днів панувала посуха і спека, а саме того дня був сильний вітер, тому в протягу 10 хвиль обняв огонь 18 господарств. Згоріло все до тла, богато збіжа, яке заощадили бідні люди на переднівок. Одній вдовици згоріла одинока корова і двоє поросят. З 18 господарів був лиш один обезпечений і то на 400 кор. Ся часть села, се найбіднїйші люди, які не мали навіть за що обезпечувати ся. Щоби прийти в поміч нещастним жертвам, завязав ся місцевий комітет ратунковий, який просить о ласкаві жертви. — О. М. Каровець ЧСВВ., Антін Окуляпка нач. гром. Миливцї, почта Улашківцї.

Також дня 5 с. м. вибух великий огонь в Тязові станиславівского повіта, але що вітер дув в противну сторону, то по кільканайцятигодинній акциї ратунковій удало ся огонь зльокалїзувати. Жертвою полуміни упали густо побіч себе уставлені будинки, криті соломою, і дуже красні сади. Селяни були в поли і вернули аж тоді, коли з їх обійстя остав ся лиш попіл. Причиною огню було мабуть то, що дїти полишені без догляду бавились сірничками. З погорільців половина т. є. сім властителїв було обезпечених; прочі, серед тих найбогатші

чаньскім мостї, котрий в своїм роді нїби другий такий як той, що над Золотим Рогом сполучає Ґаляту зі Стамбулом. Коли когось зуб болить, то має розраду бодай в тім, коли видить, як другий завертає очима, котрого два зуби болять а може й всї, а товаришів страданя знайде тут кождий. Було би однак несправедливо брати людем за зле, що їм лекше стає, коли видять, що й другі страдають. Поправді не стає лекше, але коли чоловік видить, як другий страдає, то майже несьвідомо приходить до такого висновку: отже можна страдати, можна такі терпіти муки як я а все-таки якось жити, ба навіть бути веселим! А веселі недужі то неоцінені задля свого впливу на других.

В Пісчанах не брак таких веселих невилїчимих! Їм вже то приятно, що нікому тут не впадають в очи, що анї нїхто не споглядає на них скривлений, показуючи їм тим способом своє сожалїнє, анї нїхто не пхаєсь до них як ті пусті дїти, що з калїків насьміваують ся, коли они являють ся на посуваних візках в парку, на улицях, в реставрациї, в театрі, на концертах і балях. Коли так дивити ся на тих недужих, що тут перебувають, то можна зрозуміти, що тяжко страдаючі, що люди, котрим поправді нема ратунку в їх недузї, хотять проживати в місци, що так симпатичне для них, котрого жерело бодай зменшає болї і помагає завсїгди перебути якось страшну зиму.

Та й тота сила, що порушає візок з недужим, не буде тут так легко впадати в очи, все одно, чи она Словачка в чоботах як канони, чи хороша Віденка, чи може тота красна женщина, о котрій говорять, що той сивий, котрого она на візку возить, оженив ся з нею, щоби мати певну щиру людину, котра би его доглядала. Коли візок стоїть на сонци, молода жінка сидить у високій траві; червоні маки цьвіту виднїють ся на еї капелюсї і довкола неї. А терплячий усьміхає ся і почуває ся щасливим; его цьвіт маку усьміхає ся також, але щастє не здаєсь дуже певним бути.

Дивна річ, як неоднаково виступає чоловік против такого лютого ворога як ґіхт і ревматизм, ті хороби, на які майже лиш виключно в Пісчанах лїчать ся. Тут лопають старі панки ногами, але уперто і завзято держать ся все-таки ще просто — то стара ґвардия, гине, але не піддає ся; там волочить ся надгризена молодь з покривленими ногами і скривленим хребтом та з гірким усьміхом на трупячім лици. Може хотїла би випростувати свої кости. Може й випростує! Маса недужих, які сюди заїздять, нездужають на кости а успіх бував вже нераз зовсім несподїваний. Образ реклямовий, що представляє молодця, котрий стоїть в жерельнім намулї і ломить кулї, на котрих ходив, то не проста чванливість. Правда, що то не належить до приятности сидїти в густім, до 34 степ. Реом. горячім намулї або й купати ся разом у водї горячій до 31 степ., але лїчнича сила того намулу і тої води буває иноді справді якась чудотворна. Тайна тої лїчничої сили намулу лежить, кажуть, в его радіоактивних прикметах.

Ще й ту дивну питоменність Пісчан треба тут зазначити, що в сій місцевости нема котів. Наслїдки того суть там такі, що там множество співаючих птиць і що молоденькі такі зухвалї, що сьміють купати ся без обави в росї травички. Живемо в часах пари і електрики, в котрих все незвичайно скоро поступає наперед і зміняє ся. Та й в Пісчанах мабуть неодно в послїдних роках змінило ся. Там мали вже давнїйше будувати великий і пишний дім купелевий та велику гостинницю а мабуть побудовано й наші доми для гостий. Жерела однак, що належать до тих, котрі дають горячу сірчану воду, певно не змінили ся й доси і як що року так і тепер вибирає ся до них певно вже богато тих нещасливих, котрим ще лиш одна лишила ся надїя на — пісчаньский горячий намул.

(Дальше буде).

не були зовсім обезпечені. Шкоду обчисляють на яких 20.000 кор.

В Зимній Воді під Львовом вибух вчера около 8 год. рано огонь в лісі. Вигоріла до тла 6 літна культура на просторі около 3 моргів а була навіть небезпечність, що огонь перекине ся й на грубий старий ліс, відділений лиш вузкою незасадженою смугою. Огонь удало ся спинити. Ліс належить до п. Мілера, мешкаючого в Зимній Воді.

— **Село Кавчий Кут в Стрийщині** — як доносить „Руслан“ — завдяки заходам місцевого пароха о. Ів. Головкевича підносить ся. Читальня „Просьвіти“ і тов. „Сокіл“ розвивають ся дуже гарно. Дня 30. цьвітня відбуло ся там посьвячене сокільского прапора, на яке зїхали ся всї доохрестні „Соколи“ зі своїми прапорами. Посьвячення доконали о. радн. Пеленьский, о. Ів. Тижбір і о. Ів. Головкевич. По посьвяченю відбув ся о 4. год. фестин, на якім Соколи з Тейсарова виконали кілька вільних вправ руханкових. Участники, що зібрали ся на се сьвято дуже численно, були одушевлені. На конець відбуло ся передвиборче віче, яке отворив короткою промовою о. І. Головкевич. Промовляло богато бесїдників. По широкій дискусиї одноголосно і з одушевленем приняли зібрані кандидатуру др. Евгена Олесницкого. Зі співом народних пісень розійшли ся скріплені на дусї участники домів.

— **Конкурс** на приняте до кадетских шкіл. Міністерство війни оголосило конкурс на приняте до кадетских шкіл. Головні услівя є слїдуючі. 1. Австрийске горожавьство, 2. фізична здібність, 3. відповідне моральне поведене, 4. відповідне число літ (на І рік кадетскої школи треба мати 14 лїт, на II р. 15, а на III р. 16 лїт. Хто має більше лїт, мусить подавати ся до міністерства війни), 5. відповідні студиї (на І рік кадетскої школи треба мати скінчені чотири низші кляси середної школи, на II р. пять кляс, на III р. шість кляс що найменше з достаточним поступом. Крім сего здає ся ще вступний іспит з нїмецкої мови, істориї натуральної, математики, історії, ґеографії, фізики і хемії. Вступний іспит є в нїмецкій мові, позволяє ся також і в рідній мові), 6. приречене сплачування шкільної оплати, яка виносить для всїх цивільних 300 К річно, а для військових і державних урядників менше. Поданя треба вносити найдальше до 12 липня до інфантерийної кадетскої школи а до 15 серпня до инших кадетских шкіл, на руки команди кадетскої школи. До поданя прилучає ся: 1) метрику, 2) сьвідоцтво приналежности, 3) лїкарске сьвідоцтво, 4) шкільні сьвідоцтва, 5) сьвідоцтво щіпленя віспи, 6) сьвідоцтво моральности. По реченци внесених подань не узгляднять.

Телеґрами.

Відень 9 мая. Стан здоровля міністра Глоиньского есть тревало дуже добрий. Температура виносила нинї рано 36·5°, живчик 80. Канцелярия кабінетова з порученя Цїсаря довідувала ся о станї здоровля міністра.

Константинополь 9 мая. Міністри: скарбу і просьвіти вручили вел. везирови свою димісию.

Ню-Йорк 9 мая. Телеґрама з Ель Пазо доносить, що всї відділи повстанців розпочали вчера по полудни о 5 год. рівночасно острілюване міста Хуарец. Войско союзне мало великі страти. Повстанці ввали до міста і завела ся завзята борба. Повстанці суть панами ситуациї. Полковник американьской кавалериї Стюер протестував у Мадери і команданта міста Хуарец против того, що стріляно в напрямі американьскої териториї.

Петербург 9 мая. В клюбі росийскім Пуришкевич критикував остро Столипина і націоналїстів та сказав між иншим, що в виду можливостя війни полїтика націоналїстів підбурювання против Росиї інородців есть погубна для держави.

Льондон 9 мая. Палата льордів ухвалила в першім читаню проект закона льорда Лендсдавна в справі реформи палати льордів.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**§) 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13. 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Крехонецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).